

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, 1. máje 97/25, Liberec, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 6. 2023, čj. 949654/23/2607-00540-507160, čj. 950187/23/2607-00540-507160 a čj. 950411/23/2607-00540-507160, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 10. 6. 2024, čj. 59 Af 9/2023-98,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1.] Žalobce (nyní *stěžovatel*) podal kasační stížnost proti usnesení krajského soudu označenému v záhlaví. V kasační stížnosti zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

[2.] Podáním ze dne 22. 8. 2024 stěžovatel uplatnil námitku podjatosti proti členům 9. a 10. senátu Nejvyššího správního soudu. Protože však tuto námitku vůbec nijak neodůvodnil, dospěl 10. senát k závěru, že nejde o vážně míněnou námitku, nýbrž o stereotypní nezdůvodněné tvrzení, které stěžovatel bezúspěšně uplatňuje v celé řadě řízení před Nejvyšším správním soudem, a není proto dán důvod předkládat věc k dalšímu postupu předsedovi soudu.

[3.] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 8. 2024, čj. 10 Afs 142/2024-27 žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků zamítl a neustanovil mu zástupce. Důvodem tohoto rozhodnutí byla okolnost, že stěžovatelův návrh je zjevně bezúspěšný (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Tímto usnesením zároveň stěžovateli poskytl lhůtu 15 dnů k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci či prokázání příslušného vzdělání.

[4.] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno fikcí dne 13. 9. 2024 (zásilka byla stěžovateli uložena k vyzvednutí dne 3. 9. 2024). Lhůta k zaplacení soudního poplatku a doložení plné moci tak marně uplynula dne 30. 9. 2024 (konec lhůty připadl na sobotu 28. 9. 2024, avšak

v souladu s § 40 s. ř. s. je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí 30. 9. 2024). Stěžovatel ve stanovené lhůtě Nejvyššímu správnímu soudu poplatek nezaplatil, nedoložil ani plnou moc či své vlastní právnické vzdělání.

[5.] Stěžovatel na toto usnesení reagoval pouze podáními ze dne 2. 10. 2024, ve kterých vznesl opět nijak neodůvodněnou námitku podjatosti proti členům 9. a 10. senátu Nejvyššího správního soudu a požádal o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků a o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku, nicméně ani v tomto případě neuvedl žádnou novou okolnost. Ve skutečnosti tak pouze zopakoval obsah svých podání předchozích.

[6.] O první žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením tak, že ji zamítl. Nová žádost stěžovatele je však zcela totožná jako žádost původní (resp. neobsahuje žádná nová tvrzení, která by odůvodnila osvobození od soudních poplatků). Dle ustálené judikatury přitom platí, že „o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení“ (rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2008, čj. 4 Ans 5/2008-65). Neobsahuje-li opakovaná žádost nové informace, nerozhoduje o ní soud vůbec (rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2011, čj. 8 As 65/2010-106, bod 10). Jelikož stěžovatel netvrdí žádné nové skutečnosti, soud o této žádosti nerozhodoval.

[7.] Ohledně žádosti o ustanovení zástupce stěžovatel poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2024, čj. 8 As 104/2024-35 kterým bylo stěžovateli přiznáno osvobození od soudních poplatků a byl mu ustanoven zástupce. Z toho stěžovatel dovozuje, že jeho žádost je důvodná. Stěžovatel však opomíjí skutečnost, že jde o jiné řízení. V nyní projednávané věci jde o „zjevně neúspěšný návrh,“ a právě to je důvodem, proč stěžovateli nebyl zástupce ustanoven. V usnesení čj. 8 As 104/2024-35 tomu tak nebylo, proto byl stěžovateli zástupce ustanoven (viz bod 8 usnesení). Proto Nejvyšší správní soud nerozhodoval ani o nové žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce, jelikož je zřejmé, že na zjevné bezúspěšnosti původního návrhu se od doby vydání shora označeného usnesení nemohlo nic změnit.

[8.] Nejvyšší správní soud nerozhodoval ani o „nové“ námitce podjatosti, neboť ta je obsahově totožná s námitkou podjatosti, kterou Nejvyšší správní soud již vyřídil úředním záznamem ze dne 27. 8. 2024, čj. 10 Afs 142/2024-20 (bod 2 shora).

[9.] Nejvyšší správní soud se dále zabýval lhůtou k zaplacení soudního poplatku, protože případné zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím kasační stížnosti pro nedoložení plné moci (usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, čj. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, čj. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70, či ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 As 227/2017-35).

[10.] Stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku do právní moci rozhodnutí Ústavního soudu o ústavní stížnosti, kterou stěžovatel podává proti usnesení čj. 10 Afs 142/2024-27. Žádost o prodloužení lhůty stěžovatel odůvodnil zhoršujícím se zdravotním stavem od 28. 8. 2024.

[11.] Nejvyšší správní soud však důvody pro prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku neshledal. Jakkoliv se totiž Nejvyšší správní soud nehodlá vyjadřovat ke zdravotnímu stavu stěžovatele, připomíná, že poplatková povinnost vzniká již podáním

pokračování

kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. O této okolnosti byl stěžovatel ostatně již mnohokrát v minulosti poučen, jelikož z úřední činnosti je soudu známo, že podává soudům stovky nejrůznějších podání.

[12.] Stěžovatel kasační stížnost podal dne 29. 7. 2024. Následně mohl soudní poplatek uhradit kdykoliv až do 30. 9. 2024. Tato doba je pro zaplacení soudního poplatku více než dostatečná. Zdravotní problémy stěžovatele (jak sám uvádí) jsou přitom dlouhodobé. V žádosti o prodloužení lhůty uvádí pouze, že na konci srpna trpěl zdravotními obtížemi a následně dne 30. 9. 2024 muselo být odloženo jeho vyšetření z důvodu nachlazení. To však nejsou důvody, pro které by bylo důvodné lhůtu pro zaplacení soudního poplatku prodloužit. Jak již soud uvedl, stěžovatel měl dostatečně dlouhou dobu tak učinit. Žádost o prodloužení lhůty stěžovatele je nadto datována k 30. 9. 2024. Lze proto usuzovat, že mohl-li stěžovatel sepsat toto podání v daný termín, mohl jistě zaplatit také soudní poplatek. Nejvyšší správní soud proto lhůtu k zaplacení soudního poplatku neprodloužil.

[13.] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích].

[14.] Usnesení s výzvou bylo stěžovateli doručeno dne 13. 9. 2024. Lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula dne 30. 9. 2024. Protože žalobce soudní poplatek ani přes výzvu soudu v této lhůtě (a ani později) nezaplatil, soud řízení o kasační stížnosti zastavil.

[15.] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2024

Vojtěch Šimíček
předseda senátu